

Sygn. akt VIII K 369/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 kwietnia 2016 roku

Sąd Rejonowy w Bielsku Podlaskim Zamiejscowy VIII Wydział Karny z siedzibą w Siemiatyczach w składzie:

Przewodniczący: SSR Elżbieta Smoktunowicz

Protokolant: Marta Kobus

Przy udziale Prokuratora Janusza Marka Martyniuka

po rozpoznaniu w dniach : 16 stycznia 2015 roku, 9 grudnia 2015 roku, 6 kwietnia 2016 roku sprawy:

P. P. s. J. i I. z domu K.

Urodzonego w dniu (...) w S.

oskarżonego o to, że:

W okresie od 23 marca do 3 kwietnia 2014 roku w S. w sklepie (...) działając wspólnie i w porozumieniu i z powziętym zamiarem w krótkich odstępach czasu dokonał zaboru w celu przywłaszczenia 42 butelek wódki (...) o pojemności 1 litr, 15 butelek wódki (...) o pojemności 0,5 litra oraz 15 butelek wódki (...) o pojemności 0,5 litra czym spowodował straty w łącznej wysokości 2256,78 zł na szkodę (...), przy czym czynu tego dokonał w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej sześciu miesięcy pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne

tj. o czyn z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 12 kk i w zw. z art. 64 § 1 kk

I. Oskarżonego P. P. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na podstawie art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 kk w zw. z art. 4 § 1 kk skazuje go na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności.

II. Na podstawie art. 46 § 1 kk w zw. z art. 4 § 1 kk orzeka od oskarżonego na rzecz pokrzywdzonego " (...) Sp. z o.o." Sp.k. z siedzibą w J. obowiązek uiszczenia kwoty 752,26 (siedemset pięćdziesiąt dwa złotych dwadzieścia sześć groszy) złotych tytułem częściowego naprawienia wyrządzonej szkody.

III. Na podstawie art. 63 § 1 kk w zw. z art. 4 § 1 kk na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zalicza oskarżonemu okres zatrzymania oskarżonego w sprawie w dniu 9 kwietnia 2014 roku przyjmując, iż jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się jest jednemu dniowi kary pozbawienia wolności.

IV. Przyznaje od Skarbu Państwa na rzecz adwokata Ł. S. kwotę 826,56 (osiemset dwadzieścia sześć złotych pięćdziesiąt sześć groszy) złotych w tym VAT w kwocie 154,56 (sto pięćdziesiąt cztery złotych pięćdziesiąt sześć groszy) złotych tytułem zwrotu kosztów obrony sprawowanej z urzędu.

V. Zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 120 (sto dwadzieścia) złotych tytułem opłaty i obciąża go pozostałymi kosztami procesu.

VIII K 369/14

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu materiału dowodowego zebranego w sprawie Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

W okresie od dnia 23 marca 2014 roku do dnia 3 kwietnia 2014 roku A. L., P. P. i A. M. wspólnie i w porozumieniu dokonywali kradzieży alkoholu w sklepie (...) w S.. Kradzieże te przebiegały w ten sposób, że P. P. i A. M. stali przy drzwiach wejściowych do sklepu, a do środka sklepu wchodził A. L., gdy A. L. ze skradzionym alkoholem zbliżał się do drzwi wejściowych sklepu A. M. otwierał mu drzwi. W dniu 2 kwietnia 2014 roku do sklepu weszli P. P. i A. L., a A. M. czekał na nich przy drzwiach wejściowych, po chwili A. L. i P. P. wrócili niosąc po kartonie wódki, drzwi wejściowe otworzył im A. M..

A. J. jest szefem grupy kontrolnej (...) sp. z o.o. i dokonuje kontroli sklepów (...) na terenie podległym Biuru Sprzedaż L. w W.. W Dniu 4 kwietnia 2014 roku z Biura Sprzedaży L. w W., A. J. otrzymał informację w sklepie (...) w S. dochodzi do kradzieży głównie litrowych butelek wódki B..

A. J. – szef grupy kontrolnej (...) sp. z o.o. w okresie od 5 kwietnia do 7 kwietnia 2014 roku wspólnie z M. S. przeprowadzali kontrolę w sklepie (...) w S. w związku kradzieżami alkoholu, kontrola polegała głównie na obejrzeniu zapisów na monitoringu i na tej podstawie ustalono, że w okresie od 23 marca do 3 kwietnia 2014 roku dokonywano kradzieży, mianowicie w dniach 23, 24, 25, 27, 29 marca 2014 roku, 1 kwietnia 2014 roku A. L. każdego dnia ukradł po 6 butelek wódki B. o poj. 1 litra, a 3 kwietnia 2014 roku dokonał kradzieży 15 butelek wódki B. o poj. 0,5 litra. Łączna kwota skradzionego alkoholu w tych dniach wyniosła 1754,49 złotych.

Z zapisów monitoringu wynika ponadto, że w dniu 2 kwietnia 2014 roku A. L. dokonywał kradzieży wspólnie z P. P. i wówczas skradziono 6 butelek wódki B. o poj. 1 litra i 15 butelek wódki G. o poj. 0,5 litra. Łączna kwota skradzionego alkoholu w dniu 2 kwietnia 2014 roku wyniosła 502,29 złotych.

Powyższych ustaleń faktycznych dokonano w oparciu o zeznania świadków: A. M., A. M., A. J., częściowo w oparciu o wyjaśnienia oskarżonego P. P. oraz w oparciu o pozostały materiał dowodowy zebrany w sprawie.

Oskarżony P. P. składając wyjaśnienia w postępowaniu przygotowawczym przyznał się do kradzieży dokonanej w dniu 2 kwietnia 2014 roku i wyjaśnił, że w dniu 2 kwietnia 2014 roku był w mieszkaniu A. L. i wspólnie ustalili, że dokonają kradzieży alkoholu w sklepie (...) w S., po ustaleniach wyszli z domu i udali się do sklepu (...), weszli głównym wejściem, każdy z nich wziął wózek. Oskarżony twierdził, że wziął z półki sklepowej 6 butelek wódki B. o pojemności 1 litra, następnie wykorzystał on fakt, że w sklepie tym są drzwi dla wchodzących, a drugie dla wychodzących, z zawartością koszyka nie podchodził do kasy tylko czekał aż drzwi dla wchodzących do sklepu otworzy przypadkowy klient, tak się stało i wówczas wyszedł ze sklepu, zaraz za nim wyszedł A. L. i nikt nie zauważył ich kradzieży, po odstawieniu wózków każdy z nich poszedł w swoją stronę, on udał się do baru, w którym sprzedaje T., będąc w barze zapytał T. czy chce kupić alkohol, ona zaproponowała mu kwotę 120 złotych i za tą kwotę sprzedał jej ten alkohol.

Oskarżony P. P. składając wyjaśnienia w dniu 5 czerwca 2014 roku przyznał się również do dokonania kradzieży w sklepie (...) w okresie od 23 marca 2014 roku do 3 kwietnia 2014 roku

Oskarżony podczas rozprawy przyznał się do dokonania kradzieży w dniu 2 kwietnia 2014 roku i potwierdził treść swoich wyjaśnień złożonych w przedmiocie tego czynu, natomiast odnośnie kradzieży dokonanych w okresie od 23 marca do dnia 3 kwietnia 2014 roku oskarżony twierdził, że w tym okresie był on uzależniony od narkotyków i przyznał się ponieważ był straszony przez policję zamknięciem na dołek. Ponadto oskarżony dodał, że kradzieży w dniu 2 kwietnia 2014 roku dokonał razem z A. L., a czy był z nimi wówczas A. M. tego nie pamięta.

Sąd zważył co następuje :

Zdaniem Sądu na wiarę zasługują wyjaśnienia oskarżonego w tej części, w której przyznał się on do dokonania kradzieży w dniu 2 kwietnia 2014 roku albowiem wyjaśnienia te znajdują potwierdzenie w materiale dowodowym zebrany w niniejszej sprawie, w szczególności fakt dokonania tej kradzieży przez oskarżonego potwierdza treść protokołu oględzin nagrania monitoringu oraz dokumentacja fotograficzna z nagrania monitoringu sklepu (...), która przedstawia oskarżonego znajdującego się w sklepie i niosącego karton (k. 139 zdjęcie nr 15 i 16), a także ten fakt kradzieży potwierdza relacja przedstawiona przez A. L. i A. M.. Zdaniem Sądu wiarygodne są także wyjaśnienia

oskarżonego, w których przyznał się on do kradzieży alkoholu wspólnie z A. L. i A. M., które to kradzieże miały miejsce w okresie od 23 marca 2014 roku do 3 kwietnia 2014 roku. Natomiast wyjaśnienia oskarżonego złożone podczas rozprawy w przedmiocie kradzieży dokonanych w okresie od 23 marca 2014 roku do 3 kwietnia 2014 roku, w ocenie Sądu nie zasługują na wiarę, tłumaczenie oskarżonego, że powodem zmiany jego wyjaśnień było wywieranie na niego presji przez policję świadczy o tym, że wyjaśnienia w tej części stanowią przyjętą przez oskarżonego linię obrony. Jednak relacje świadków A. L. i A. M. dowodzą, że oskarżony razem z nimi brał udział w kradzieżach alkoholu również w okresie od 23 marca 2014 roku do 3 kwietnia 2014 roku.

Mianowicie świadek A. L. składając wyjaśnienia w charakterze podejrzanego twierdził, że od marca do kwietnia 2014 roku dokonywał kradzieży alkoholu w sklepie (...), czasami kradł alkohol sam, ale zdarzało się, że kradł alkohol razem z P. P. i A. M., a ich rola w kradzieżach ograniczała się do otwierania mu drzwi wejściowych kiedy wynosił alkohol ze sklepu.

Z relacji A. L. wynika ponadto, że w dniu 2 kwietnia 2014 roku w godzinach przedpołudniowych udał się do sklepu (...) razem z P. P. i A. M., on z P. P. wszedł na teren sklepu, a A. M. pozostał przy wejściu do sklepu, każdy z nich miał swój wózek, będąc w sklepie zabrał on z półek 10 butelek wódki G. o poj. 0,5 litra – był to jeden karton, który włożył do wózka, P. P. też zabrał jeden karton, który włożył do swojego wózka i P. P. pierwszy wyszedł ze sklepu przez bramkę wejściową, a bramkę tą otworzył mu A. M., on również w ten sam sposób opuścił sklep i następnie we trzech poszli w kierunku (...)i tam P. P. odłączył się od nich, a on z A. M. udali się do baru (...) i tam właścicielce sklepu za 120 złotych sprzedał skradzioną wódkę.

Świadek A. L. składając zeznania podczas rozprawy zaprzeczył aby kradzieży w sklepie (...) dokonywał z P. P., a zmianę swoich zeznań w tej części tłumaczył chęcią zemsty na P. P. i miał to uczynić składając w postępowaniu przygotowawczym obciążające go wyjaśnienia.

W ocenie Sądu na wiarę zasługuje relacja świadka A. L. złożona w postępowaniu przygotowawczym, natomiast składając zeznania podczas rozprawy świadek jako kolega oskarżonego usiłował pomóc mu w uniknięciu odpowiedzialności karnej.

Świadek A. M. składając wyjaśnienia w charakterze podejrzanego twierdził, że w okresie wiosennym 2014 roku kilkakrotnie pomagał A. L. i P. P. w kradzieżach ze sklepu (...), zawsze stał on przy drzwiach wejściowych do sklepu i trzymał na czujce otwarte drzwi, gdy był z nimi pierwszy raz, A. L. i P. P. ukradli jeden karton wódki o poj. 1 litra, a karton mieści 6 butelek, po dwóch dniach z tymi mężczyznami spotkał się na mieście i ponownie udał się z nimi do sklepu (...) w celu dokonania kradzieży wódki i ponownie skradziony został karton wódki B. o poj. 1 litra, podobnie przebiegała kradzież za trzecim razem, podczas tych trzech kradzieży on z P. P. stali przy wejściu, a A. L. wchodził do sklepu i wynosił alkohol, a czwartym razem do sklepu weszli P. P. i A. L. i każdy z nich wyniósł karton wódki. Z wyjaśnień A. M. wynika, że po sprzedaniu alkoholu przez kolegów, dzielili się pieniędzmi na trzy części.

W ocenie Sądu świadek złożył szczegółowe i konsekwentne zeznania i brak jest podstaw aby kwestionować relację świadka A. M..

Świadek A. J. – szef grupy kontrolnej (...) sp. z o.o. zeznał, że przeprowadzając kontrolę w sklepie (...) w S. podczas obejrzenia nagrań monitoringu ustalił, że w dniach : 23, 24, 25, 27, 29 marca 2014 roku, 1 kwietnia 2014 roku A. L. ukradł po 6 butelek wódki B. o poj. 1 litra, a 3 kwietnia 2014 roku dokonał kradzieży 15 butelek wódki B. o poj. 0,5 litra. Z zapisów monitoringu wynika ponadto, że w dniu 2 kwietnia 2014 roku A. L. dokonywał kradzieży wspólnie z P. P. i wówczas skradziono 6 butelek wódki B. o poj. 1 litra i 15 butelek wódki G. o poj. 0,5 litra.

Zeznania świadka A. J. dowodzą, w jakich dniach i w jakiej ilości i kto dokonywał kradzieży alkoholu w sklepie (...) i zeznania świadka w całości zasługują na wiarę.

Protokół oględzin nagrania monitoringu sklepu (...) potwierdza powyższe okoliczności, a ponadto funkcjonariusz policji przeprowadzający te oględziny (k.51 – notatka urzędowa) stwierdził, że mężczyźni, którzy w dniu 2 kwietnia 2014 roku dokonują kradzieży alkoholu to znani mu służbowo P. P. i A. L..

Zeznania świadka T. S. nie zawierają istotnych informacji, które mają znaczenie dla kwestii odpowiedzialności karnej oskarżonego. Podobnie należy ocenić zeznania świadków A. D., M. E., M. H., G. L., I. P. i T. T..

Mając powyższe okoliczności na uwadze nie ma wątpliwości, że oskarżony swoim zachowaniem wypełnił znamiona art. 278 § 1 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 64 § 1 kk.

Nie ulega też wątpliwości, że oskarżony działał wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami tj. z A. L. i A. M.. Każdy z nich odgrywał określoną rolę w kradzieżach alkoholu. Mianowicie jeden albo dwóch sprawców dokonywał zaboru alkoholu, a trzeci sprawca otwierał drzwi wejściowe, albo też jeden z nich wynosił alkohol, pozostali otwierali drzwi wejściowe. W tych okolicznościach oczywiste jest, że współsprawcy wykonywane przez siebie czynności traktowali jako objęte porozumieniem i dokonywane wspólnie.

W niniejszej sprawie zachodzi sytuacja kiedy w czasie orzekania obowiązuje ustawa inna niż w czasie popełnienia przestępstwa. W takim przypadku zgodnie z art. 4 § 1 kk stosuje się ustawę nową, jednakże należy stosować ustawę poprzednio obowiązującą jeżeli jest względniejsza dla sprawcy.

Sąd orzekając w niniejszej sprawie zastosował ustawę poprzednio obowiązującą uznając, że jest ona względniejsza dla oskarżonego.

Wymierzając oskarżonemu karę Sąd kierował się dyrektywami określonymi w art.53 § 1 i 2 kk oraz w art. 54 § 1 kk. w szczególności miał na względzie rozmiar wyrządzonej szkody, stopień zawinienia, a także względy prewencji indywidualnej i ogólnej. Sąd wziął też pod uwagę zarówno okoliczności łagodzące jak i obciążające oskarżonego.

Sąd dopatrył się szeregu okoliczności obciążających oskarżonego, przede wszystkim faktu wielokrotnej karalności oskarżonego, szczególnie, że oskarżony dopuścił się zarzucanego mu czynu w warunkach recydywy. Przeszłość oskarżonego świadczy o braku w jego postawie poszanowania dla porządku prawnego. Oskarżony nie zrozumiał naganności swojego postępowania, nie widać u niego poprawy i krytycznego stosunku do popełnionych czynów.

W ocenie Sądu dla osiągnięcia celów kary wobec oskarżonego nie jest wskazane zastosowanie instytucji warunkowego zawieszenia wykonania kary, albowiem wobec oskarżonego nie można przyjąć pozytywnej prognozy, że nie dopuści się on ponownie popełnienia przestępstwa. Wobec tego Sąd wymierzył oskarżonemu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności. Wskazać ponadto należy, że oskarżony działał w warunkach powrotu do przestępstwa o jakim mowa w art. 64 § 1 kk. Zgodnie z powołanym przepisem, Sąd przyjmuje taką kwalifikację czynu, jeżeli sprawca skazany za przestępstwo umyślne na karę pozbawienia wolności popełnia w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary, umyślne przestępstwo podobne do przestępstwa, za które był już skazany. Mianowicie oskarżony został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Bielsku Podlaskim Zamiejscowego VIII Wydziału Karnego z siedzibą w Siemiatyczach z dnia 5 marca 2010 roku sygn. akt VIII K 83/10 za przestępstwo określone w art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności. Oskarżony karę powyższą odbywał od dnia 23 września 2011 roku do dnia 23 marca 2012 roku.

Mając na uwadze całość okoliczności wpływających na wymiar kary Sąd uznał, że kara 6 miesięcy pozbawienia wolności, a więc w dolnych granicach ustawowego zagrożenia przy uwzględnieniu, że oskarżony działał w warunkach recydywy jest adekwatna do stopnia zawinienia i będzie w wystarczającym stopniu dolegliwa, a jednocześnie taki wymiar kary jest niezbędny dla osiągnięcia jej celów przede wszystkim celu wychowawczego i zapobiegawczego. W przekonaniu Sądu taka kara jest w stanie zapobiec w przyszłości popełnianiu przestępstw przez oskarżonego.

Na podstawie art. 46 § 1 kk orzeczono od oskarżonego na rzecz pokrzywdzonego (...) Sp. z o.o. Sp.k. z siedzibą w J. kwotę 752,26 złotych tytułem naprawienia wyrządzonej szkody.

Na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zaliczono oskarżonemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności.

O kosztach postępowania rozstrzygnięto w oparciu o art. 627 kpk, a o opłacie na mocy art. 3 ust. 1 ustawy z 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (Dz. U z 1983 r Nr 49 poz. 223 z późn zm.).